

Вмѣсто поле отворено
Зелена тревица; —
Черни стѣни, влажна земя
И тъмна тъмница.

Вмѣсто гласа на славея,
Вмѣсто сладки пѣсни;
Тукъ се чуятъ степеня
Въ подземия тѣсни.

Тукъ невинни млади гърди
Дълбоко въздишатъ,
Нѣма хора за тѣхната
Невинность да питатъ.

Проговори, мѣсечинко,
Продумай на мене,
Утѣши ме въ това лошо
Бѣдно положение.

Но ти мълчишъ, не говоришъ,
Стоишъ като нѣма,
А скърбъта ми отъ день на день
Става по-голѣма.

М-въ.

Царъ Иванъ Шишманъ.

Отъ какъ се е, мила моя майко ле, зора зазорила,
Отъ тогазъ е, мила моя майко ле, войска завървела.
Конь до коня, мила моя майко ле, юнакъ до юнака;
Саблитѣ имъ, мила моя майко ле, като ясно слънце,
Маждраци имъ, мила моя майко ле, като гѣста гора,
Огънь свѣтка, мила моя майко ле, прѣзъ гора зелена.
Войвода имъ м. м. м. самъ царъ Иванъ Шишманъ,
Отговаря, м. м. м. самъ царъ Иванъ Шишманъ: